

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ CREȘTINĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad, B-dul Regele Ferdinand No. 65

Inscris la Trib. Arad secția III.

No. 6/1939

Grant responsabil : N. ONCU

ÎNĂLȚAREA DOMNULUI

Mulți oameni sunt în indoială despre adevărata înălțare a Domnului Isus la cer. Li se pare curios, ca un Om, care avea trup și care mânca pește și după învierea Sa, pe cari ei o socoteau drept o mistificare; să se poată înălța la cer.

Așa a fost atunci, așa e azi și așa va mai fi încă. — Intotdeauna au fost oameni, cari prin împietrirea inimii lor, au fost incapabili să poată a crede în Isus.

Noi, cei ce cu adevărat vrem să urmăm pe Domnul, nu ne oprim în mintea noastră a judeca, înălțarea Domnului.

Noi credem cuvânt după cuvânt d.n Sf. Scriptură, știm, că ea e cuvântul lui Dumnezeu, și asta ajunge.

Comentatori ai întâmplărilor biblice, au fost intotdeauna. Ei au comentat-o așa, cum mintea lor i-a ajutat. Noi știm însă, că prin înălțarea Domnului, s'a cimentat și mai mult legătura noastră cu El. Înălțându-Se la cer, la Tatăl, noi putem să fim pe deplin siguri, că locul nostru este pregătit. Dacă credința noastră în El nu se va stinge, dacă râvna noastră pentru El, nu va înceta și dacă viața noastră va fi mereu în imitarea vieții Lui, suntem siguri, că și noi ne vom înălța la cer. Sigur înălțarea noastră nu va fi ca a lui, noi vom fi duși pe o altă cale, pe care Ap. Pavel o descrie atât de minunat; dar e cert, că și noi vom fi odată sus cu El.

Această certitudine ne-o dă cuvântul Său, profetiile, viețile sfinților din trecut, și mai mult, credința noastră.

Privind în Biblie, găsim, că ucenicii, cari mai înainte s'au înriscat la spusele Mântuitorului,

când le zicea că, nu va mai fi mult cu ei; acum se bucură și, evanghelistul Luca, arată, „că după ce I s'au închinat, s'au întors la Ierusalim cu o mare bucurie.” Cum ar mai fi putut ei să fie trști, când Domnul lor, acela ce zdrobise și învinse moar-

Așa e urcușul oamenilor. Cum e urcușul spiritual al vieții tale?

tea, le promite, un lucru atât de minunat: „Făgăduința Tatălui Meu.”

Ucenicii Domnului Hristos de acum erau oameni încercați; Nu mai erau copiii neștiutori și ușor influențați de orice vânturi.

Școala de trei ani în anturajul lui Isus, și cele câteva zile trăite în legătură intimă cu Irvingătorul morții, i-au făcut tari și neînfrânți în credință, în adevărul făgăduinții Domnului.

Pentru ei înălțarea Domnului, a fost marea bucurie, ce i-a în-

demnat să stea tot timpul în Templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu.

Așteptarea aceasta plină de credință, le-a fost răsplătită d.n bușug, iar urmarea răsplății, este un nor mare de credincioși viți din ei și continuarea lui până astăzi și în veci de veci.

Ce însemnătate are pentru noi înălțarea Domnului? Ce ne produce ea nouă? Este în noi atâta credință să credem, așteptând făgăduința?

Domnul spune: „...Dar la venirea Fiului Omului pe pământ, găsi-va credință...?”

Ucenicii au fost ferm încredințați, dând dovadă de aceasta prin felul lor de viațuire.

Dacă azi ar mai exista un „Ilie” ar trebui să strige cu toată puterea „înapoi la Biblie! Mai puțin la poftă și mai mult la Hristos!”

Cu toate că lumea se pierde din cauza necredinței și nepăsării, totuși ea și atunci, însă un număr mult mai mare decât în ziua înălțării Domnului, „după ce I-se închină mereu, sunt plini de o mare bucurie și tot timpul posibil astăzi, laudă și binecuvintează pe Dumnezeu și pe Isus Domnul.” — Ești și tu printre ei?

Înălțarea Domnului ne dă bucuria că Isus acolo ne pregătește locul, ca după ce trecem de aici să fim cu El veșnicia întreagă, apoi Fi mijlocește la Tatăl pentru noi, pentru slăbiciunile noastre, pentru greșelile și nevoile noastre. Dar gloria înălțării stă în faptul că ea e proorocia revenirii lui Isus. „Așa cum S'a suit, va reveni din nou...” — a spus îngerul către apostoli, cari îl priveau. Credincioșii se bucură că azi El

(Continuare în pag. 5-a)

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX. No. 22 Sâmbătă 31 Maiu 1941

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiteră banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Bul. Reg. Ferdinand 65

și Ier: N. ONCU Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Mai mulți frați ne cer prin scrisori, să le trimitem revista și ne vor trimite ei mai târziu banii. Ne pare rău, însă noi nu putem trimite decât un singur număr de probă fără bani. Oricine vrea să fie abonat, poate deveni numai dacă ne trimite banii înainte. Aceasta e legea vieții revistei noastre.

* * *

Am observat în multe familii, cari au copii, dar nu au abonat Farul, că copiii cer dela alții Farul, să-l citească. Deaceia sfătuim pe toți frații, pe toate familiile cari nu au Farul și au copii, cărora le place să citească, și ei doresc ca copiii lor să cunoască mai mult din cuvântul Domnului, să aboneze Farul. În revista noastră orice tânăr va găsi o bogată hrană pentru sufletul său, un material bun pentru îmbogățirea cunoștinții, și o lumină asupra vieții de creștin. Deci dacă vă iubiți și doriți binele copiilor voștri, abonați-vă la Far, și veți vedea că ați ajuns scopul.

* * *

Se apropie jumătatea de an, timpul pentru reînnoirea abonamentelor făcută pe jumătate de an și ocazia cea mai bună pentru facere de noi abonamente. Rugăm pe toți sprijinatorii noștri să facă și de data aceasta lucrarea mare și pentru slava lui Dumnezeu de a aduna noi abonamente. Un abonament cu toată scumpetea vremurilor de azi costă numai 65 lei.

De-ași fi și eu copil

„Și Isus a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția lui Dumnezeu este a unora ca ei!” Luca 18:16.

Copii gugași, copiii ce îngână pr-mele cuvinte în graiul lor plin de farmec, copiii cu fețe senne și cu ochii nevinovați, privind cu dragoste spre Isus, îi văd în chipul desăvârșirii noastre.

Mame pline de iubire pentru copiii lor i-au așezat cu dușe la picioarele Mântuitorului, așteptând binecuvântarea — și Isus, privind cu drag la ei, zărind tezaurul bogat al inimii lor mici, grăiește: „...a unora ca aceștia, este Împărăția cerurilor”. Nevinovăția gândirii, măreția credinței și dragostea divină ce umple întreaga lor ființă, împart bucurie și înalță spre ceruri, spre Dumnezeu.

Mă cobor și eu, în taina inimii mele, la anii dragi ai copilăriei, atunci când nu cunoșteam decât pacea și bucuria primilor ani — și sufletul meu strigă în amuniri de slavă, ca odinioară a psalmistului: „Te laud, Doamne, că m'ai făcut o făptură așa de minunată.” Din întreg tezaurul iubirii Tale cerești ai sădit în sufletul meu. Da, dragoste, pace, bucurie, iertare multă, atâtea, atâtea daruri cerești ai sădit în sufletul meu. Mai făcut obiectul dragostei Tale sfinte, o făptură atât de minunată, o Doamne!... Dar anii s'au scurs, s'au scurs și în drumul lor au șters din mine tot mai mult, în fiecare zi, în fiecare clipă, din chipul Tău divin. Mereu m'am depărtat de Tine. Iubirea Ta caldă cu care m'ai îmbrățișat și atât am preluțo în anii dragi ai copilărie, am nesocotit-o, privirea Ta blândă, coborită asupra-mi, am alungat-o și în drumul meu nebul pe cărări pierdute, Te-am disprețuit. Atunci Tu m'ai iubit, Tu m'ai iubit și ai plâns pentru mine. Pe munți deșerti, stâncoși, prin frig alergam spre vale, spre valea întunericului și a pierzării — și atunci, eu în vârtoarea durerii și a neștiinții fiind, ai alergat Tu să mă cauți, să mă duci la Tine. — Eu nu Te cunoșteam, glasul Tău mă striga dușos, dar nu Te pricepeam. Eram atunci, eu: oala rălăcită, Tu: Păstorul cel bun, eu: copilul pierdut, Tu: Bunul Tată.

M'ai căutat și m'ai găsit prin vâle prăpăstioase ale întunericului, iar glasul dragostei Tale m'a oprit din cale. M'ai găsit atunci și m'ai luat pe brațe — și m'ai dus, m'ai dus, până ce am ajuns la un deal. Un deal, dar ca nici unul din cei văzuți de mine, dealul suferinții... dealul celei mai durabile iubiri, dealul Golgotei... Am stat și am privit — zăream o cruce, o cruce de lemn, iar pe cruce chipul cel mai blând, chipul Celui ce mă aflase, chipul Tău Isuse.

„Sunt ani de-atunci și Te priveșc rânle Tale sunt mai aproape de mine oricând, privirea Ta mai dulce ca data, Glasul atât de blând, căci eu bunătate îmi grăește: „Tu, copile, abia începi a pricepe, a înțelege, din stea Mea. Eu te iubesc atât de mult.”

Da, eu sunt rea, înima-mi urzește atâtea gânduri rele și Tu tot mă iubești sunt așa de mică și Tu atât de mare zese doar ură și Tu numai iubire, mă, fă-mă să am o adevărată inimă copil, plină de dragoste și iertare, blândețe și milă, o inimă, care să se lezească la picioarele Tale, să nu deslușească dragostea Ta — o inimă care înțeleagă și să prețuiască darul binecuvântării Tale.

GHEORGHINA MLADIN

Cultura cu întrebări

Întrebarea No. 2

E necesar ca un copil, care a primit din leagăn o educație creștinească, să mai treacă pr „nașterea din nou”?

Noi credem că cuvântul Domnului „Trebuie să vă nașteți din nou”, se aplică că oricărei ființe omenești, chiar copilului crescut cu cea mai mare grijă în credința creștină. E adevărat, că prin caracterul și creșterea, pe care primesc, sunt așa de buni, că trec apoi pe înconștient prin această criză teribilă, ei nu cunosc disperarea, neliniștea și tulburarea, care precedează pe cei din jur, persoanele care au trăit toată viața în păcat; ei se apropie de Dumnezeu ca de un tată, pe care au învățat să-l iubească din frageda copilărie; pe neștiință ei sunt transformați asemenea lui Dumnezeu. Dar cu toate acestea, schimbarea s'a produs. Copilul a trebuit, printr'un fapt tărât, să accepte pe Isus ca Mântuitor. Dar aceste caractere sunt rare (și ele au un motiv puternic să mulțumească lui Dumnezeu de a le fi dat părinți așa de înțelepți!), căci nu se întâmplă decât ca copilul cel mai bine crescut să devină înconștient, de a fi mârșit foarte des, de a fi comis cutare păcat, pentru că el are nevoie de iertare, și să aibe o inimă transformată de Sfântul Duh? Deci cum se formează Nouul Testament oricui persoana trebuie să treacă prin experiența nașterii din nou.

„Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii”. Psalmul 51:6.

Răsplata vieţii cu Dumnezeu

„Fiindcă Mă iubeşte — zice Domnul — deaceia îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaşte Numele Meu.” Ps. 91:14.

Cel ce citeşte acest Psalm cu atenţie, va putea observa că aici sunt doi vorbitori. Primul începe cu o mărturie a încrederii sale în Dumnezeu. „El este locul meu de scăpare şi cetătuia mea, Dumnezeu meu, în care mă încred.” Cel de al doilea răspunde acestei mărturii cu o adâncă şi deplină binecuvântare: „Da, El te scapă...” Şi această voce continuă „de latul vânătorului, de ciună, de pustiriile ei,” etc., până când spre sfârşitul acestui psalm voce se pierde şi atunci se pare că o voce vorbeşte cu ea însăşi: „Fiindcă Mă iubeşte, deaceia îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaşte Numele Meu.” Aceasta e vocea Creatorului, ca răspuns la credinţa, la speranţa şi la încrederea umilului Său serv.

E foarte interesant că, o voce asigură pe cel credincios că, Domnul „va da ordin îngerilor Săi, să te păzească în toate căile tale”, iar vocea Creatorului spune: „**il voi izbăvi, îl voi ocroti...**” Prin urmare, Domnul ia acţiunea de siguranţă a credincioşilor, din sarcina îngerilor în mâna Sa. E şi aici o dovadă a dragostei fără margini a Domnului faţă de noi.

Să observăm aici **indoita desemnare a vieţii religioase**. „El Mă iubeşte” şi „El cunoaşte Numele Meu”.

Aceasta e descrierea evlaviei şi religiei adevărate. Un om religios trebuie să aibă dragoste. Religia sau evlavia fără iubire e o spoială, o prefăcătorie, o încercare de a înşela şi pe Dumnezeu şi pe oameni. Şi omul care se pretinde că are religie şi nu are dragoste, nu e cuprins de flăcările unei dragoste, cari să nu se stingă, e fără viaţă, fără putere, nu te poţi aştepta la nimic, e un om fără religie.

Şi această dragoste **trebuie să fie faţă de Dumnezeu**. Religia îl aduce pe om în starea de iubire faţă de Dumnezeu. Dragostea e forţa, care ne atrage mai mult de Dumnezeu, ne apropie mai mult şi ne face să fim plăcuţi Lui. Iar dovada cea mai clară a dragostei

e **ascultarea**. Niciodată nu vom putea convinge pe cineva să ne creadă că, noi iubim pe Dumnezeu atâta vreme cât nu-L ascultăm. Şi nu trebuie să spui numai că-L iubeşti, căci dacă-L asculti toată lumea va cunoaşte că-L iubeşti. Dragostea naşte ascultare. Aceasta e o lege dela care nu se poate face nicio abatere. Ea se aplică pretutindeni şi cu oricine.

Iată **secretul că, cei credincioşi sunt gata să asculte** de cuvântul lui Dumnezeu, chiar dacă el le cere lucruri mari şi grele. Ei sunt gata să se lapede de sine, nu că vor ei, ci pentrucă **asa cere** cuvântul Domnului. Dragostea faţă de El îi face să renunţe la orice. Durerile se transformă în bucurii, şi spinii în flori.

Orice om cu evlavie trebuie prin dragoste **să asculte** în totul cuvântul şi voia lui Dumnezeu. Cine nu face așa, adevăreşte că nu iubeşte pe Dumnezeu, că e departe de a avea evlavie şi religie.

Şi un credincios nu numai că iubeşte pe Dumnezeu, **dar caută să îl şi cunoască mai bine**. Aici e unul din cele mai mari lucruri ale religiei, una din tainele **cele mai mari** ale vieţii spirituale. A cunoaşte pe Dumnezeu e ceva mai mult decât adesea ne închipuim noi, A-L cunoaşte pe Dumnezeu în mod personal, a avea **intimitatea cu El**, e cea mai adâncă latură a vieţii creştine. Intre un credincios şi Dumnezeu trebuie să fie raportul dintre tată şi fiu.

Apoi, să mai observăm că, aici e vorba şi de **răsplata acestei evlavii**, a vieţii religioase. Ce mari binecuvântări se ascund în această răsplată!

Una din aceste binecuvântări e arătată în cuvintele „**il voi izbăvi**”. Aceasta **înseamnă eliberare**. Şi dacă ne gândim cât de încătusat e un om în patimile, pornirile, păcatele şi obiceiurile lui, atunci vom putea cunoaşte mai bine valoarea şi binecuvântarea acestei răsplătiri. Dumnezeu **ne dă** slobozenia dela gândurile rele, dela închipuirile păcătoase, dela urzeala tuturor lucrurilor neîngăduite unui credincios, dela setea omului no-

stru firesc, dela pasiunile rele, dela sentimentele nesăbuite, dela risipa fără rost a talentelor noastre, dela înşelăciunea celui rău. Dar eliberarea noastră e mai glorioasă, pentrucă ne desrobeşte dela moarte şi din ghiarele Satanei, din gura iadului, din pieire. Ferice de omul, pe care îl eliberează Dumnezeu! Un asemenea om e complet liber. Asupra sa nu mai e nicio robie, nicio sclăvie, lanţurile cu care era încătusat, au fost rupte.

Iarăşi e o mare binecuvântare în promisiunea „**il voi ocroti**”. Vitregia vieţii e cunoscută de orice om, care a luat cetătenia pământului. Mare dreptate e în forma poetică spusă de palmist, când descria viaţa aceasta: „Valea umbrelor mortii” sau „Valea plângerii”. Ce mare binecuvântare e, când furtuna loveşte fără milă în fiinţa ta, când pierzi orice speranţă, când norii se îngrămădesc, când nesiguranţa creşte, când eşti înfrânt, să ai atunci un sprijin, o ocrotire. Dar când ne aducem aminte că, această ocrotire e din partea Celui ce a creat lumea? Acest gând ne dă pace şi linişte, ne naşte noi speranţe, ne dă înviorare şi tăria de rezistenţă. **Puterea credinciosului** creşte în umbra ocrotirii lui Dumnezeu. „In veac nu vor pieri, şi nimeni nu le va smulge din mâna Mea” — spune Domnul Isus despre cei credincioşi. El îi va ocroti şi aceasta ajunge ca lor să nu li se întâmple niciun rău.

A cunoaşte Numele Domnului înseamnă **a te apropia de cer**, a cunoaşte gloria cerului şi cum e slăvit Domnul acolo. Asta iar e o mare binecuvântare. A trăi aproape de cer, a prinde frânturi din fericirea îngerilor, a sfinţilor ajuşi acolo e o înşeninare a traiului nostru aici. Un credincios care a ajuns la această binecuvântare trăieşte pe pământ, dar atras complet de cer. Astfel asupra sa nu mai au nicio putere ispitele amăgitoare ale acestei lumi, el nu va întinde niciodată mâna pentru a lua din amărăciunea dulce a celor oferite de păcat.

Îţi mulţumim Doamne că, ne putem ridica spre Tine, deasupra tuturor necazurilor şi printre glasul durerilor putem prinde din slava şi bucuria cerului!

„Nebunul zice în inima sa: „Nu este Dumnezeu!” Psalmul 53:1.

LEGEA ȘI HARUL

„Să nu credești că, am venit să stric legea sau proorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.” Mat. 5:17.

Aceste cuvinte le-a vorbit Domnul Isus în cuvântarea depe munte în fața ucenicilor Săi, spunându-le că nu a venit să strice legea, cum îl învinuiau dușmanii Săi, Domnul Isus a început a chema oile Sale în staul, începând ca să clădească Impărăția Sa pe pământ fără pată și fără sbârclură, fără forme religioase, nu lua seama la Sabat, ci făcea binele, zicând: „Tatăl Meu lucrează și Eu lucrez”. Nu ardea tămâie la slujbele creștinești, nu se interesa de tăierea împrejur, nu ungea cu untdelemn pe ucenicii Săi, care urmau să fie viitorii vestitori ai harului lui Dumnezeu. Nicio formă religioasă a vreunui cult nu se vede în noua clădire.

Omul Isus, îmbrăcat simplu, cu haie de lână țesută d'nr'una, sămănând sământa în țărina Lui că Lui I s'a dat toată puterea în cer și pe pământ. Auzim că se roagă, cântă și învață căile lui Dumnezeu, Tatăl Său. În urma Lui nu vedem nicio formă religioasă. Oamenii întunecați de dragul formelor nu puteau să cunoască pe Domnul Isus, ca Mesia cel promis de mulți prooroci și de lege, Domnul Isus și'a buba când zice: „Stricați acest templu, că Eu îl voi zidi în trei zile”. Ștefan este ucis cu pietre când vorbea despre Templu și spunea că cel Preainalt nu locuiește în loc făcut de mâni omenești. (Fapt. 7:48). Formele pompoase le-au orbit ochii, căci acopereau cuvântul lui Dumnezeu, cum acoperă buruienile plantale, ca să nu aducă roade.

Impărații, proorocii, psalmiștii puneau mare bază pe cuvântul lui Dumnezeu, căci ziceau: „Cuvântul Tău este mai dulce ca fagurul de miere, și mai scump, că mult aur curat, este lumina cărării mele și candela piciorului meu”. Evanghelistul Ioan spunea că „la început era cuvântul, și cuvântul era cu Dumnezeu, și cuvântul era Dumnezeu. Domnul Isus vorbea despre pilda sămănătorului ca ucenicii să pună mare bază pe cuvântul Său, care era înfățișat ca sământă, care trebuie sămănată în țărina inimilor. Ori ce s'ar face pentru omenește: planuri bune, diferite mijloace pentru un trai mai bun, fără cuvântul lui Dumnezeu nu este fericire completă. Căci orice am face noi, agricultorii cu sământul, putem să-l lucrăm cum ar voi de bine să cărăm gunoi mult peste el, este totul în zadar, dacă nu sămănăm sământa, să răsără și să aducă fruct. Așa putem noi orice forme frumoase și atrăgătoare la vedere, să avem, ele nu

folosesc la nimic. Numai cuvântul lui Dumnezeu scris și păstrat în sfintele Scripturi, simplu, poate aduce fericirea, după care oftează toată făptura. El naște din nou, schimbă viață din temelii și devenim făpturi noi, el ne conduce pe cărări drepte, Dumnezeu prin cuvântul Său ne păstorește, ne dă multă lumină, să avem pe cărarea credinței, ca să nu rătăcim în păcate. Tot prin el Domnul ne zidește sufletele, ca pe niște pietre vii, și ne face una într'un om nou în El.

Apostoli puneau mare bază pe propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu dela om la om, și în public. Petru prin predică sa simplă și biblică a căutat să convingă pe popor, că David nu spunea despre el, ci despre Domnul Isus Hristos, că va învia, pentru că mormântul lui David era între ei. Atunci mulțime mare a fost pătrunsă la inimă că numai cuvântul lui Dumnezeu este adevăr și poate pătrunde la inimile noastre. Apostolul Pavel spunea fraților: „Cuvântul lui Dumnezeu să locuiască cu bogăție în inimile voastre”. Ucenicii lui Isus în toate timpurile trebuie să fie familiari cu cuvântul Domnului.

În legea lui Dumnezeu este scris despre dările poporului numite zecuieli. Acestea nu sunt forme, ci erau mijloacele cele mai bune de ajutor Impărăției lui Dumnezeu, căci a zecua parte împăca conștiințele celor bogăți și celor săraci, căci toți luau parte la lucrul lui Dumnezeu pe pământ. Domnul Isus nu lasă afară „zecuielile” din Noul Testament, ci aprobă, când spune cărturarilor: „Pe acestea trebuia să le faceți, și pe acelea să nu le lăsați nefăcute. (Mat. 23, 23). Credincioșii de astăzi, pe care Domnul ne-a răscumpărat, nu trebuie să scoatem afară d'n Noul Testament, ce Domnul Isus a lăsat prin aprobarea Sa, căci facem greșală, care nu se poate repara, căci oprim partea Domnului, care o are la noi în toate. Mulți credincioși au fost ascultători la ce Domnul Isus a dat a aprobare, punând partea lui Dumnezeu în pungi anarte. E bine să dăm ce i se cuvine Domnului de bună voie, căci El iubește pe dătătorul voios.

Ne rămâne să iubim cuvântul lui Dumnezeu d'n Sf. Scripturi și să ne fie scump. Să dăm cuvântul lui Dumnezeu copiilor dela leagăn, prin care putem zidi Impărăția lui Dumnezeu în ei. Timotei de mic a știut sfintele Scripturi, pe care le-a primit dela bunica sa. Ioan, apostolul spune tinerilor: „V'am scris tinerilor, fiindcă sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău. (I Ioan 2:14). Făcând asemenea, vom

feri copiii noștri de forme seci și altele care nu zidesc.

I. SUVER

DELA UNIUNE

Onor. Minister al Afacerilor terne cu Ordinul Circular 2038 A. din 25 Aprilie 1941, înșindându-și punctul de vedere Onor. Minister al Cultelor exprimat în adresa Nr. 19319 din 7 aprilie 1941, face cunoscut tuturor Prefecturilor și Legiunilor de județ din țară, că Decretul L. Nr. 142 din 24 Ianuarie 1941, prin care se interzice orice fel de întruniri în localuri publice-particulare, nu privește serviciile religioase ale baptiștilor sau ale lorlalte asociații religioase autorizate, care se săvârșesc în casele de rugăciuni, întrucât aceasta a fost în intenția legiuitorului.

Prin urmare serviciile religioase ale cultului creștin baptist, se săvârșesc regulat în casele de rugăciuni baptiste, sunt libere să fie exercitate fără vreo autorizație specială din partea autorităților civile sau militare. Trebuie însă ca fiecare biserică să aibă certificatul eliberat de comunitate respectivă, prin care poate dovedi autorităților că, este o organizație bisericească creștină baptistă. Dacă cumva, în unele localități frații-au fost dați în judecata Tribunalurilor Militare pentru faptul că au fost găsiți la serviciul religios, în casa de rugăciune, să se apere cu ordinul circular sus amintit care precizează clar faptul ce li se impută nu într-o interpretare Decretului L. Nr. 142 din 24 Ianuarie 1941 prin urmare nu pot fi pedepsiți.

Fr. M. Dumitrescu, secretarul Uniunii a primit prin mandat poștal suma de 600, dar pierzând colorul mandatului neștiind astfel cine a trimis și pentru suma amintită, roagă pe cel în cauză să-i facă cunoscut printr-o carte poștală că i-a trimis suma menționată și scopul pentru care a trimis-o. Întrucât urmează să o vârsă casierului Uniunii spre a fi întrebuințată în scopul pentru care a fost trimisă.

Totodată roagă stăruitor pe frații să nu mai trimeată bani pentru Uniune pe adresa dânsului, ci pe adresa fr. Coster al Uniunii. În felul acesta se vor evita pe viitor încercările care pot produce nemulțumiri.

„Aruncă-ți sarcina asupra Domnului și El te va sprijini”. Psalmul 55:22

MAREA DATORIE

Cea mai mare însărcinare din partea lui Dumnezeu lăsată pentru oameni este de a aduce suflete pierdute la Isus Hristos. Planul mântuirii l-a costat pe Dumnezeu mai mult decât orice alt eveniment în istoria divină sau umană. Pentru ca să creieze lumea, a trebuit să spună numai un cuvânt, însă, pentru ca să mântuiască lumea, El a trebuit să-şi jertfească pe Fiul Său. (Ioan 3.16).

În acest plan de mântuire, El l-a lucrat cu toate puterile Sale, şi El ne cheamă să cooperăm cu toată iubirea, tăria şi energia noastră de om mântuit. Hristos S'a arătat tot peste altarul Lui Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi, şi El ne cere ca să-I oferim Lui tot, ce avem mai frumos şi mai scump, totul al nostru, pentru a putea aduce şi pe alţii la această mântuire din har. (Filipeni 2:7, Luca 10:27).

Cele de sus din ceruri şi cele de jos de pe pământ trebuie să se unească în această cooperare ale sfântă.

Obligaţiunea de a vesti cuvântul Domnului este fără de scuze pentru fiecare creştin mântuit. Creştinul primeşte această obligaţiune şi chemare odată cu mântuirea sa. A mărturisi cuvântul Domnului este ceva natural. Fiecare nou născut în Hristos, doreşte ca să fie şi alţii mântuiţi. El doreşte tot aşa de mult ca şi un copil mic iubirea mamei sale.

Unii oameni sunt chemaţi cu chemare divină ca să predice o evanghelie a mântuirii, unii credincioşi sunt chemaţi ca să-şi dea viaţa şi puterea acasă şi în câmpuri de misiune străine astfel, ei aduc o mărturie despre Isus Hristos.

Dela această obligaţie nu sunt scuze nici în cer, nici pe pământ. Dumnezeu nu face excepţie dela această obligaţie. Nici neştiinţa, sărăcia, împrejurările, greutăţile ori care ar fi nu au scuze. Pe fiecare demonizat vindecăt, Isus îl trimitea înapoi la ai lui, ca să le spună ce a făcut Dumnezeu cu el şi cum l-a mântuit. Oricare mântuit din orice poziţie socială are obligaţiunea să vestească pe Isus Hristos.

Isvoarele acestei chemări şi îndatoriri:

1) **Ea vine de sus.** Dumnezeu cheamă cu o mare iubire părintească, Hristos pledează cu o compătimire răscumpărătoare, şi Duhul Sfânt urgencează cu o mijlocire constantă şi insistentă. Biblia în amândouă testamentele presează asupra noastră cu această îndatorire universală. A refuza să mărturiseşti o Evanghelie mântuitoare la o lume pierdută din zi în zi, nu este altceva decât o trădare, o rebeliune spiritală şi o neascultare fără de scuze la sfânta Sa comandă.

2) **Ea vine dinafară.** Lipsurile oamenilor, pericolile, starea ruinată şi pierdută a sufletului, ameninţarea apropiată şi condamnarea la o veşnicie fără de Hristos, presează asupra inimilor noastre ca o mare datorie de a le vesti mântuirea. A merge după cei pierduţi şi a-i întoarce la Hristos este un lucru natural. Acesta este râvna cea mai mare a păcătoşilor mântuiţi prin harul lui Dumnezeu.

3) **Ea vine dinlăuntru.** Un suflet mântuit doreşte ca şi alţii să fie mântuiţi. Dragostea de a fi sufletele pierdute mântuite, arde în adâncul sufletului oricărui copil al lui Dumnezeu.

Andrei n'a putut rămânea mult timp cu Hristos fără să meargă, să aducă şi pe fratele său Simon. Această adâncă compătimire şi dorinţă sufletească, ne cheamă pe noi la un câmp plin de roade. La fântâna lui Iacov, ucenicii oferă pâine Domnului, după ce femeia decăzută este mântuită, Isus însă le spune; „Eu am de mâncat o mâncare, pe care voi nu o cunoaşteţi.” Dorul de a mântui al Domnului era aşa de puternic, încât Domnul era satisfăcut numai atunci, când sufletele pierdute erau mântuite.

4) **Ea vine din adânc.** Păcătosul mântuit ştie că dincolo peste botarul morţii nu mai există timp de întoarcere la Dumnezeu. El vrea să fie sentinelă în drumul veşniciei. Dumnezeu spune bogatului chinuit că, fraţii lui au pe Moise şi proorocii şi n'ar avea nici un rost ca să se scoale cineva din morţi.

Fratre creştine, auzi tu în adâncul sufletului tău cuvintele trage-

gice ale bogatului, care în chinurile veşniciei se roagă lui Avraam şi zice „Trimite pe Lazăr în casa tatălui meu că, mai am cinci fraţi, ca să le spună lor, ca să nu vină şi ei în acest loc de chin?” (Luca 16:27—28).

Dacă tu refuzi vocea aceasta a lui Dumnezeu, cu care te roagă biserica şi Duhul Sfânt, dacă tu nu auzi chemarea, lipsurile şi pericolile oamenilor nemântuiţi, atunci nu-ţi îndeplineşti înalta-ţi chemare. Fraţii tăi sunt astăzi cu tine, mărturiseşte-le lor astăzi ca în numele Domnului Isus să-şi găsească mântuirea sufletului lor.

Prelucrare de Ioan Dan—Petreşti

Înăltarea Domnului

(Urmare d'n pagina 1-2)

prin înăltare e sus în cer la dreapta Tatălui. De-acolo El conduce în mod nevăzut Biserica Sa. Fericii sunt acei cari prin credinţa în El au dobândit iertarea de păcate şi împăcarea cu Tatăl, Pentru ei, faptul că Domnul Isus e în cer aduce numai bucuria şi binecuvântare.

Teodor P. Sărăţeanu

Apel!

Noi, bis. creştină baptistă d'n Deva rugăm în numele Domnului pe toţi fraţii şi bisericile d'n ţară, să b'nevoască a ne trimite încă un ajutor benevol, conduşi de dragostea lui Isus, pentru terminarea casei Domnului din acest oraş, care este în construcţie. Ştiind că banii cei mai bine plăsaţi, sunt în lucrul Domnului.

Donaţiile se vor trimite pe adresa: MARZA ILIE, Str. Titu Maiorescu 10 Deva.

Până aici ne-a ajutat Dumnezeu şi fraţii. Le mulţumim conlucrătorilor cu Dumnezeu!

COMITETUL

ANUNŢ

Cine ştie ceva despre fr. Petru Dumbrăveanu, fr. sem'narist d'n Basarabia, să comunice fr. Nicolae Sava d'n Iaşi, str. Sf. Andrei 48 — deoarece părinţii lui din Basarabia nu ştiu nimic despre ştarea sa, de anul trecut, când s'a făcut cedarea Basarabiei.

De vorbă cu tinerii

TOVĂRĂȘIA BUNĂ

Este foarte interesant și de mare folos pentru tinerii un lucru făcut de Faraon. După ce Iosif i-a explicat visurile și el a văzut că acum trebuie să se îngrijească de aprovizionarea pentru cei șapte ani de foamete cari vor veni, spune el slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta care să aibă DUHUL lui DUMNEZEU?”

Din discuția lui cu Iosif, Faraon s'a convins că în Iosif e Duhul lui Dumnezeu, și numai după ce a făcut această descoperire, el s'a declarat gata să se întovărășească, să se unească cu Iosif.

Mă adresez vouă tinerilor, cari încă nu sunteți căsătoriți. Căsătoria e cea mai hotărâtoare răspândie a vieții. Cine greșește aici, e greșit pentru toată viața. Ași vrea să vă dau pilda lui Faraon. Căutați să descoperiți în cei cu cari stați de vorbă, dacă au sau nu Duhul lui Dumnezeu. Și, când ați descoperit aceasta, când sunteți convinși că în adevăr, în persoana cu care discutați e Duhul lui Dumnezeu, atunci vă puteți întovărăși fără frică cu ea.

Acasta, iubii mei, înseamnă în alte cuvinte o căsătorie a credincioșilor cu credincioșii. Nu uitați niciodată, lumina nu poate fi amestecată cu întunericul, sau dulcele cu amarul. Cine încearcă să se căsătorească nu cu credincioși, se condamnă singur la un faliment.

Poate aveți voi multe pretenții la căsătorie. Dar nu uitați, ele toate sunt de foarte mică valoare. Cea mai de seamă pretenție trebuie să vă fie ca fântă cu care ureți să vă întovărășiți în viață, să fie cu Duhul Domnului, adică să aibă o legătură directă și intimă cu Dumnezeu.

Când ai găsit o astfel de fântă, ai găsit caracter, ai găsit o fire blândă, un inimă înțelegătoare, o viață curată, sinceritate, etc., etc. Căci tot ce prelinzi tu, sunt numai roade ale acestei legături cu Dumnezeu. Roadele Duhului sunt, dragostea, pacea, îndelunga răbdare, fiecea de bine, etc., etc. Iată deci că așa îți vei putea ajunge fânta.

Pr'n Duhul lui Dumnezeu voi veți fi

DUHUL SFÂNT

Puterea Mislorară

Fapt. Ap. 19,

Mulți oameni cunosc într-o măsură oarecare despre Dumnezeu, că El a făcut cerul, pământul, cele văzute și cele nevăzute. Deasemenea mulți cunosc și știu despre Mântuitorul Isus Hristos, că a venit pe pământ, a trăit ca noi, însă, fără păcat; a propovăduit lumii Evanghelia Impărăției lui Dumnezeu; a păținit pe cruce pentru păcatele noastre și a înviat înălțându-se la cer, etc. Însă, despre Duhul Sfânt prea puțin s'a spus și prea puțin se cunoaște.

Duhul Sfânt este agentul puterii divine, aceea putere care a înfărit oamenii lui Dumnezeu în cele mai grele împrejurări ale vieții. Dacă se poate citi în Biblie de succesul prorocilor sau al apostolilor, acest succes se datorește numei Duhului Sfânt. El este mărturia lui Hristos. Duhul Sfânt a întovărășit pe apostoli în misiunea lor atât de spinosă. Duhul Sfânt este puterea predicii. O predică fără Duhul Sfânt este ca un pământ fără ploaie, ca un izvor fără apă, ca o fântână seacă, ca un sat pustiu, ca o țară fără oameni, ca o mănăstire fără sate, ca o gospodărie fără gospodină, ca o industrie fără motor, ca o casă fără geamuri, etc. Duhul Sfânt garantează succesul misiunilor în lucrarea întregă. Dacă se poate scri sau citi, sau vorbi de înaintarea creștinismului în lume, aceasta

atunci legați de El. Și fericirea, mulțumirea și liniștea veșți stă în mâna lui Dumnezeu. Nu oamenii își creează un cămin fericit, nu oamenii își creează un colț de răi în case lor, ci Dumnezeu le dăruiește aceste lucruri. Deci nu încercați să fiți voi constructorii căsătoriei, ci căutați ca să aveți în casa voastră Duhul Domnului și atunci veți fi cei mai binecuvântați cetățeni ai pământului.

Și oricine nu va fi ne seamă de acestea nu cădea înfrânt.

Scumpe tineri, nu vă jucați cu viața voastră, ea poate fi făcută prin căsătorie o zi cu soare și poate fi tot prin căsătorie făcută o zi cu ceață, furtună și cu nori. Un proverb spune, să mai tâmpurmulți călva ochi înainte de căsătorie, și să îi închezi și pe ai tăi după căsătorie. Ferice de casa unde soț și soție sunt ai Domnului.

se datorește numai și numai Duhului Sfânt. Bieții oamenii s'au numai ca niște unelte în mâna Duhului. Bine a spus în omul lui Dumnezeu ca faptele s'au lor apostoli, li-se zice cu drept vânt faptele Duhului Sfânt, că a lucrat și lucrează și astăzi omeni. Dacă undeva un suflet caută și primește cuvântul Duhului în inima sa, aceasta se datorește numai Duhului Sfânt, care a lucrat la inimă, la cuge credinciosului. Duhul Sfânt semnalele, pentru ca lumea să caute pe Dumnezeu. Duhul Sfânt la Rusaliu a făcut minunile mai pomenite prin care s'a manifestat puterea divină peste credincioșii Lui, la care lumea a mas uimită. Duhul Sfânt a făcut pe Ap. Petru și Ioan să fie drăsneți în misiunea lor. Într-o neala care a uimit pe învățătorii vremii, socotindu-i ca sunt oameni de rând și totuși poporul urmărea. Duhul Sfânt a fost mărit prin Anania și Safira, că au dosit o parte din averea lui Minciuna, a fost plătită cu moartea lor, Duhul Sfânt a înflăcărat pe Ap. Stefan, care a spus adevărul lumii, cu riscul că, pentru acest adevăr a plătit cu viața. Duhul Sfânt a condus pe Ap. Filip de s'a apropiat de carul eunucului, și i-a făcut cunoscut pe Dumnezeu, primind botezul Nou-Testamental. Duhul Sfânt a venit peste Saul, când a venit el ucenicul Anania, de și-a căutat vederea. Duhul Sfânt a condus pe Ap. Petru la căpitanul roman Corneliu, de i-a mărit pe Domnul ca Mântuitor personal. Duhul Sfânt a ridicat pe fete, apostoli, ucenici, predicatori pentru lucrul Evangheliei în lume. Duhul Sfânt a inaugurat misiuni în joată lumea, trimițând bărbați și femei cu Biblia și dus lumii sârmane PACEA și IIRISTOS, dar nu toți au primit-o. Duhul Sfânt a scăpat milioane în decursul deceniilor de mare primeidie spirituală. Că tot după capitol dovedeste că misiunea prezenta Duhului Sfânt în viața și inima credinciosului Duhul Sfânt să fie cu noi toată viața.

Dumitru Bab

„Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci acei bolnavi”. Luca 5:31

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

Biserica baptistă d'n Iași, a avut o mare bucurie, când patru suflete au mărturisit credința lor în Domnul Isus și au urmat în botez. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Nicolae Sava, păstorul bisericii.

În zilele de Paște, biserica baptistă d'n Iași a sărbătorit cu mare bucurie învierea Domnului. În prima zi, Școala duminicală condusă de sora Dorța Chereulescu a dat o frumoasă serbare împodobită cu poezii și cântări, și o convorbire, „Orfana”. În ultimul timp biserica a colectat pentru orfanatul d'n Prilipeț peste 1000 lei, și această convorbire a mișcat pe ascultători până la lacrimi. Serbarea s'a terminat cu proiecțiuni luminoase arătate de fr. Augustin Samson, despre învierea Domnului. A doua zi a fost serbarea încrețelului, la care au luat parte și frații din împrejurimi. S'au executat convorbirile „România și Biblia” și „Adevărul și minciuna” și a cântat corul. Au vorbit mai mulți vorbitori, iar fr. Nicolae Sava a încheiat serbarea printr'o predică.

Fr. Gh. Lulușă, Marcu Nichifor și Ioan Savu au ținut la 27 Aprilie serviciul de înmormântare a sorei Uiegaru Emilia de 13 ani d'n Radna, jud. Arad. Au luat parte frații din Sâmbăteni și Șoimos. A cântat corul și muzica din loc.

La 12 Mai a. e. s'a ținut înmormântarea sorei Maria Trif de 73 ani d'n Radna. Serviciul a fost ținut de fr. I. Savu și I. Luca. Au luat parte frații d'n Sâmbăteni și Lipova. A cântat muzica din loc.

La 27 Aprilie a. e. a avut loc în biserica baptistă d'n Galați, o mare bucurie cu ocazia vizitei făcută de un grup de frați din Brăila. Au predecat d'n cuvântul Domnului fr. Simion Voia, predicator d'n Brăila, Constantin Bălgrădeanu și Petru Popovici, seminaristi. Programul a fost împodobit cu poezii, soluri, etc.

A trecut la cele veșnice fr. Mihai Barbu din comuna Buciumi, jud. Hunedoara. La înmormântare au luat parte frații din mai multe biserici d'n împrejurimi. Serviciul a fost ținut de fr. Dragomir Cornea și Cornel.

Fr. Gh. Lulușă, T. Păulescu și I. Ban au ținut la 19 Mai a. e. serviciul de înmormântare a sorei Halaga C. de 84 ani d'n Covășint, jud. Arad.

Fr. Dragomir Cornea a ținut în Sântămăria, jud. Hunedoara un botez.

Fr. Alexa Popovici a ținut la 21 Mai a. e. cununia religioasă a fr. Ionel Crișin, inginer, cu sora Emilia Neța din Arad.

A trecut la cele veșnice fr. Dumitru Panaea de 81 ani, d'n com. Tulcea, jud. Bihor. Serviciul funebru a fost ținut la 26 Aprilie a. e. de frații Nicolae Bejenariu, I. Bora și Chirla Aron.

În ziua de 27 Aprilie a. e. biserica baptistă din Tulcea, jud. Bihor, a avut o mare bucurie cu ocazia botezului a 13 suflete, care au primit pe Domnul. La serviciul de botez a vorbit fr. T. Bora și Ioan Stani. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. N. Bejenariu, ajutat de fr. I. Bora. Cei botezați au fost din 3 comune: unul d'n com. Râpa, 3 din com. Ianoșda și 9 d'n Tulcea. A cântat muzica d'n Tulcea.

În ziua de 2 Mai a. e. s'a ținut înmormântarea sorei Boros Savii 73 ani d'n com. Tulcea, jud. Bihor. Serviciul funebru a fost ținut de frații N. Bejenariu, I. Bora și T. Bora.

A trecut în ziua de 5 Mai a. e. la cele veșnice fr. Ioan Sabău de 72 ani d'n com. Tulcea, jud. Bihor. Serviciul a fost ținut de frații N. Bejenariu, T. Bora și Chirla Aron. A cântat muzică d'n loc, condusă de fr. Gavril Bulzan.

Inmormântare în Arad

În seara de 20 Mai a. e. a încetat din viața aceasta fr. Georgică Brândăș, fiul cunoscutului frate Petru Brândăș din Arad—Șega. O boală foarte cumplită l-a răpus în numai 20 de zile. Tânăr de 17 ani, crescut într'o familie pioasă și creștină, întors și predat Domnului din floarea vârstei, a fost unul din cei mai buni tineri ai bisericii din Arad—Șega. A fost o fire blajină, cu fața senină și veșnic cu zâmbetul pe buze, un tânăr plin de zel, gata să se avânte în orice lucrare bună și pentru slava Domnului. Avea un spirit de sacrificiu și îi plăcea tovarășia și prietenia celor cari îl puteau ajuta în cele spirituale. Era gata oricând să facă misiune și vizite în predicarea Evangheliei.

În boala nemiloasă și-a păstrat neatinșată credința în Mântuitorul său. Cu câțiva timp înainte de moarte, nu a mai putut vorbi, dar două ceasuri înainte a început și în cuvinte clare a spus rugămintea „Tatăl nostru” și apoi a mulțu-

mit Domnului pentru călăuzirea de până aici, și s'a rugat să poată să-și încredințeze sufletul în mâna Creatorului. Apoi a început să cânte cântări, pe care el le pricepea mai bine ca, cei ce-l auzeau, cântări rupte din sufletul lui. Sufletul i a plecat în lumea veșniciei, cântând de bucurie.

Serviciul de înmormântare a fost ținut în ziua de 22 Mai a. e. Au predecat fr. N. Oncu, P. Jiva, Cornel Pasca, M. Munteanu, Marcu Nichifor, Ioan Truța și Alexa Popovici. A cântat corul bisericii Arad—Șega și corul bisericii Arad—Betel, precum și muzica fabricii Astra. Au luat parte frații din toate bisericile de Arad și jur și foarte mult public.

„Sus la arborul vieții
„Lângă râul de cristal,
„E țara călătorilor,
„Mai sus cum stelele stau.

Dela alții

Nu de mult a fost botezat în China un director de liceu. Înainte de botez mama sa l-a rugat să nu facă pasul acesta, măcar atâta timp cât trăește ea. Și cum el e singurul ei fiu, și aceasta după obiceiul locului are îndatorirea să facă în casa sa unele ceremonii păgâne. Fratele cu toate acestea a cerut să fie botezat, și a mărturisit că pentru a nu aduce nefericirea altora, va permite ca alții să facă dacă vor aceste ceremonii, sperând că în scurtă vreme îi va aduce la lumină.

Înmul copiilor bapțiști din America e cântarea: „Isus știu mă iubește, Biblia-mi spune mie...”

La o cenă a iubirii, societatea fetelor creștine din Kentucky, ținută la Georgetown, a discutat subiectul: „Cum putem clădi o lume mai bună?”

Misionarii bapțiști din America lucrează între indienii americani (băștinași găsiți acolo) în următoarele triburi: Cherokee, Creeks, Seminole, Choctaves, Osage, Pawnee, Otoo, Poncas, Kaw, Kickapoo, și Iowas. Cred neoși dobândiți din aceste triburi sunt organizați într'o uniune a bapțiștilor indieni.

În Argentina lucrarea evanghelică și misionară are un foarte mare progres. Misionarii de acolo au parte de foarte mari binecuvântări în lucrarea lor. În Buenos Aires e centrul misiunii. De aici misionarii pleacă regulat în vizite pe la stațiunile misionare.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Idolul era plin de bani

Un misionar predica Evanghelia între păgâni. Un păgân primise Evanghelia, dar nu se îndura să-și spargă idolul, la care se închinase o viață întreagă. Încea tot mai credea, că fără idol o să-i meargă rău.

Iubitul meu, sparge idolul! — îl îndemna mereu misionarul... să nu ți pară rău de el... și vei găsi o mare comoară.

Intr-o bună zi, omul se holără, luă toporul și sparse idolul. Și, o minune, idolul era plin cu bani. Strămoșii lui băgaseră în el o comoară. Nimicirea idolului descoperi această comoară ascunsă, și omul trăi mai departe fericit.

Scumpul meu, poate și tu ai un idol al vieții tale, la care te închini, un idol de plăceri și patimi rele. Și îți închipui că, n-o să poți trăi fără acest idol, la care te-ai închinat o viață întreagă. Dar te înșeli. Sparge acest idol și vei descoperi prin spargerea lui o comoară neprețuită, vei afla Impărăția lui Dumnezeu, vei afla odihna și fericirea unei vieți trăită în Domnul.

Sfășiat lângă nșă

Un vânător de lei, pleacă la vânatoare în pădure. Nu după multă căutare întâlnește un leu. Il ochii, trase, dar nu l-nimeri. Atunci leul alergă după vânător. Acesta a luă la fugă înspre casa din pădure. Fugea sârmanul cât putea, și leul îl urmărea. Când aproape, aproape să-l ajungă leul, sosi lângă casă, dar nenorocire ușa era încuiată și el nu avea cheia. Se întoarse de câteva ori în jurul casei, dar leul îl ajunse și-l sfășie.

Sunt mulți oameni cari se cred aproape de Impărăția lui Dumnezeu, și nu de parte de mântuire. Dar dacă nu intră în Impărăția lui Dumnezeu, dacă nu primesc în viață mântuire, sunt pierduți pe veci. Credința în Isus e cheia cu care deschidem ra-ul și fericirea veșniciei. E pentru tine deschis cerul?

Vindecarea miraculoasă

În anul 1871, un soldat rău bolnav și internat într-un spital, a fost vizitat de un medic, care după ce l-a consultat, l-a lăsat în suferințe, căci nu putea să-i ajute cu nimic. Mare, însă, a fost mirarea medicului că, după câteva timp se întâlnește cu bolnavul, fiind sănătos. După ce au stat de vorbă, tânărul i-a povestit că după vizita medicului a primit de acasă un pachet cu mâncare și mâncând cu multă poftă și bucurie pâinea de acasă, s'a făcut sănătos.

Ce bine se potrivește această întâmplare și cu viețile noastre: Ce greu suntem și noi bolnavi în viața noastră lăuntrică

că și nimeni nu ne poate da vreun ajutor, până nu primim pâinea din cer, coborâtă spre a da viață oamenilor. Când mâncăm din această pâine, ne facem sănătoși. Aceasta e una din cele mai mari minuni de sub soare. Un om bolnav de păcate se vindecă prin Domnul Isus, care e Pâinea din cer dăruită nouă. Tu ai gustat din această pâine?

Răbdarea credinciosului

Un tânăr creștin petrecea într-un atelier de lăcătușerie. El se convertise nu de multă vreme la Hristos. Cealți colegi de atelier au observat lucrul acesta. Nicu-nul însă nu l-au urmat pilda, ci îl luau în batjocură. I-au făcut multe observații, îl întărau, îi ascundeau anelele lui de lucru, făceau tot ce puteau, numai să-l scoată din sârte, să-l facă să-și piardă răbdarea. Cu toate încercările lor însă nu puteau face nimic. Fratele, care, în noapte era un om foarte lute la mână, acum îndura orice. Lucrul acesta îi supăra foarte mult, căci voia cu orice chip să-l aducă la nerăbdare și apoi să rădă de el. În fine unul se gândi că, el îl va putea aduce la nerăbdare, și-l va face să cadă. Acesta era un om mic de statură și slab, iar credinciosul era un om mare și puternic, care nu se temea de trei ca el. Într-o dimineață, pe când credinciosul venea la atelier și mergea la lucrul lui, cealalt, mic cum era, se apropie de el și-l trase o palmă sdravănă. Credinciosul imediat se irită, luă în mână un ciocanul jos și zise: „Dacă așa fi cum eram înainte, acum te-ași lovi și te-ași face praf; dar Biblia mea mi-a inspirat răbdare. Ea mi-a spus: „Dacă cineva te va lovi pe o falcă, întoarcete-i și pe cealaltă.” Deci acum vino, eu îți întorc și fața, pe care nu ai lovit-o, lovește-mă”. Omul, care îl lovi, stătu pe loc, se gândi și apoi plecă, rușinat. Mai târziu l-a rugat să-l țerte și să-i arate și lui această cale, care e în stare să transforme omul, și să-l facă atât de cu răbdare și demnitate. Credinciosul o făcu plin de bucurie. Așa a făcut și Isus și a cucerit întreaga lume. Ești tu un asemenea credincios?

În lucrul Domnului

Intr-un oraș a trăit un copil școlod. Tată nu avea. Mama lui l-a ținut cât a trăit din lucrul cu spălatul de ruie. După moartea mamei, el a mai făcut câte un lucru, din care își ducea viața în mizerie. Dar la urmă slăbi-se atât de mult, că abia mai putea umbla. Într-acestea în timp de iarnă umbla la casa de evanghelizare, unde auzea cuvântul Domnului. După un timp s'a îmbolnăvit. Era acum părăsit de toți. Cum nu mai putea plăti

chiria, a fost dat afară. Acum fu părăsit și la o rudă a lui, care avea o cameră pod, și în care fu primit să stea. Dar el stătea părăsit de lume. Nu mai putea merge la serviciile de evanghelizare. Dar de acolo din cămăruța lui din pod se scria pe câte un bilețel, câte un verset din Biblie și îl arunca afară în stradă. Așa s'a îndămplat că, într-o zi veni un om. Acesta îi mulțumi din suflet pentru serviciul, pe care i l-a făcut, printr-un bilețel aruncat în stradă. El fusese un om ajuns la disperare și și bilețul cu câteva cuvinte din Biblie pline de putere de viață, cari l-au dat noi speranțe și noi puteri de viață, primind pe Domnul Isus, a devenit fericit. Orice om poate lucra și aduce serviciul său pentru mântuirea și fericirea oamenilor.

Florile veșniciei trebuie sămânse, viața aceasta. Cine nu sâmână aici, nu va secera dincolo. Sămânța care poartă înflori dincolo e credința sinceră curată în Domnul Isus.

În curând apare de sub tipar cartea Cântările Evanghellei

Ea conține aceleași cântări ca „Cântările Sionului”, și va avea un număr de cântări frumoase și mult întrebuintate în serviciile noastre. Astfel ea va avea peste 800 cântări. Această ediție va fi mult mai îngrijită pe o hartă vie bună și vor avea o legătură frumoasă și trainică. Comenziile se pot face de pe acum la Depozitul de literatură creștină ARAD B-DUL REGELE FERDINAND Nr. 65.

Aducem la cunoștință că nu se mai pot primi Biblii mici de buzunar, până la anul viitor. Deaceia menea nu mai putem avea nici Testamente Nr. 702 și 703 până prin luna Iulie.

Cine dorește să comande cărți de cântări legate în piele, sunt rugați să anunțe de urgență Depozitul de literatură, pentru a putea face comanda. Facem cunoscut însă că, acum acest legat e foarte scump.

**Cești și răspândiți
Farul Creștin**

Redactor: Alexa Popovici